

[Birthe Wetlesen.]

som det nu er foreslået, etableres inden for udenrigsministeriets rammer. Vi mener, at der gennem en smidig anvendelse af udenrigsministeriets personale gives de bedste muligheder for at give sekretariatet netop den størrelse og den opbygning, der er nødvendig, hvis det skal kunne løse de opgaver, det stilles over for.

Især har vi bemærket os udvalgets fornuftige bemærkning om, at der bør vises den størst mulige tilbageholdenhed ved stillingernes besættelse under hensyn til det ønskelige i at begrænse administrationens størrelse. Man må håbe, at det i højere grad bliver denne indstilling, der lægges til grund ved sekretariatets etablering, end en alt for stort anlagt opdeling af sekretariatet i sektioner m. v. Det er sundere at begynde i det små med det strengt nødvendige og senere bygge op, hvis det viser sig nødvendigt.

I denne forbindelse har vi bemærket os, at der påregnes oprettet to tjenestemandstillinger i 26. lønningsklasse, nemlig en chef for sekretariatet og en souschef. Vi kan ikke umiddelbart se nødvendigheden af begge disse stillinger. Måske kan den højtærede udenrigsminister oplyse os nærmere herom.

Det tidligere foreslåede forskningsinstitut er nu erstattet af et forskningsudvalg bestående af repræsentanter for bl. a. universiteterne, de øvrige højere læreanstalter og bibliotekerne. Heri kan vi kun være enige, da det drejer sig om en simplificering. Vi er helt enige med udvalget i den store betydning, der må tillægges fremskaffelsen af de for en udvidet dansk bistandsindsats i u-landene nødvendige specialister, og finder, således som vi også gav udtryk for under spørgsmålets første behandling, det af overordentlig betydning, at der snarest gennemføres de nødvendige uddannelsesmæssige og andre foranstaltninger for rekruttering af disse eksperter.

Da mit parti ikke er udvalgsberettiget og derfor ikke har lejlighed til at fremføre sine mere detaljerede bemærkninger under udvalgsarbejdet, beklager jeg at måtte ulejlig det høje ting på dette sene tidspunkt med et par mere redaktionelle bemærkninger. Formålet med loven bør anføres i en særlig paragraf. Det er jo ikke kun styrelsen, der,

således som det nu anføres i forslaget, oprettes med det formål at yde bistand til udviklingslandene. Nej, hele organisationen oprettes med dette formål, og dette bør fremgå af en særlig formålsparagraf.

Det forekommer mig forkert, at det i den nu foreslåede § 1, nr. 3 og 9, er anført, at styrelsen har til opgave „at yde stats-tilskud“. Det, der menes, er vel, at styrelsen kan fordele de på de årlige finanslove i henhold til forslagets § 6 optagne rådighedssummer. De pågældende punkter bør ændres i overensstemmelse hermed.

I den udvalgsbetænkning, som ligger til grund for det oprindelige lovforslag, gives udtryk for den opfattelse, at et beløb på ca. 400-500 mill. kr. årligt, svarende til 1 pct. af nationalindkomsten, ikke kan anses for urimeligt som mål for en dansk bistandsindsats. Jeg vil i denne forbindelse gerne gentage, hvad mit parti gav udtryk for allerede ved første behandling, nemlig at absolutte forudsætninger for bidrag af en sådan størrelsesorden, der svarer til en udgift af 1 000 kr. pr. folkepensionist, må være, dels at de forpligtelser, vi har i vort eget samfund, først opfyldes fuldt ud, og her tænker jeg især på vore sociale forpligtelser, vore forpligtelser i Grønland og vore forpligtelser som medlem af NATO, dels at hjælpen gives på vel gennemtænkt og fornuftig måde og efter princippet hjælp til selvhjælp.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen var inde på den etiske baggrund for hjælpen til udviklingslandene. Det får mig til at tænke på en lille historie fra Thailand. Ekspertter fra FAO havde ganske rigtigt fundet ud af, at der på rismarkerne ved intensiv drift kunne høstes flere afgrøder, og forelagde dette for landsbyens bønder, der efter at have diskuteret dette forslag afslog hjælpen med den motivering, at så fik de ikke tid til at elske deres koner.

Udenrigsministeren (J. O. Krag): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for den tilslutning, der er blevet givet til det ændrede lovforslag, og jeg er ganske enig med de ærede ordførere i, at vi jo her virkelig har et tilfælde, hvor folketinget på ingen måde har været et ekspeditionskontor for et regeringsforslag, men hvor man i samarbejde med den pågældende minister har foreslået